

การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กดีและการขอปรับแกเพื่อนของนักเรียน โดยการเล่านิทาน
ในระดับชั้นอนุบาล 1 / 2 โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม (ปิยแหวนรังสรรค์)

นางสาวนุสรณ์จิต ธรรมศิริ

อาจารย์ 1 ระดับ 5

โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม (ปิยแหวนรังสรรค์)
สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชื่อเรื่อง	:	การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กดื้อและการขอรับแก็เพื่อนของนักเรียน โดยการเล่านิทาน ในระดับชั้นอนุบาล 1 / 2 โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม (ปิยะแหวนรังสรรค์)
ผู้วิจัย	:	นางสาวนุสรณ์จิต ธรรมศิริ
สถานที่ทำงาน	:	โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม (ปิยะแหวนรังสรรค์) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กดื้อและการขอรับแก็เพื่อนของนักเรียน โดยการเล่านิทาน ในระดับชั้นอนุบาล 1 / 2 โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม (ปิยะแหวนรังสรรค์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 1 คน จากกลุ่มประชากรทั้งหมดของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 / 2 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย มี 3 ส่วน ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนการวิจัย นิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม และแบบสังเกตพฤติกรรมหลังการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ใช้การเปรียบเทียบความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออก ก่อน – หลัง จากการเล่านิทานส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คือ พฤติกรรมการดื้อ การก้าวร้าว และการขอรับแก็เพื่อนของนักเรียนลดลงจากเดิม ซึ่งอาจเนื่องมาจากเนื้อหาในนิทานมีการสอดแทรกคำสอน คติสอนใจ จึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน (จันทร์เพ็ญ สุภาพล, 2535 : 9)

ความเป็นมาของปัญหา

สภาพปัจจุบันของนักเรียนในระดับชั้น อนุบาล 1 / 2 มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และชอบรังแกเพื่อนอยู่หลายคน เช่น ชอบ เตาะ ต่อย แย่งของเล่น และขนมของเพื่อน จนทำให้เพื่อนต้องร้องไห้มาฟ้องคุณครูอยู่เสมอ

ซึ่งจากพฤติกรรมที่แสดงออกนี้ ทำให้คุณครูสงสัยว่า ทำไม ? การเกิดพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้ ซึ่งชอบรังแกเพื่อน มีสาเหตุมาจากอะไร และควรมีวิธีแก้ไขพฤติกรรมอย่างไร ดังนั้น จึงทำให้เกิดการวิจัยในเรื่องนี้ขึ้นมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวชอบรังแกเพื่อน ของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 / 2
2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก้าวร้าวชอบรังแกเพื่อน จากการฟังนิทานของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 / 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
 - ความหมายของพฤติกรรมทางสังคม
2. พฤติกรรมก้าวร้าว
 - ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว
3. นิทาน
 - ความหมายของนิทาน

พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

ความหมายของพฤติกรรมทางสังคม

กูด (Good, 1965 : 314 อ้างถึงใน จันทรพิชญ์ สุภาพผล, 2535 : 9) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมทางสังคมว่า เป็นการแสดงออกที่แตกต่างกันออกไป ในแต่ละบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม หรือเป็นการแสดงออกของกลุ่มบุคคล

เพจ (Page, 1977 : 314 อ้างถึงใน จันทรพิชญ์ สุภาพผล, 2535 : 9) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมทางสังคมว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเนื่องจากพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลอื่น โดยได้รับการควบคุมทางสังคม หรือเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งแสดงออก และมีความแตกต่างจากกลุ่มบุคคลที่อยู่ร่วมในกลุ่มนั้น ซึ่งแต่ละบุคคลจะแสดงออกมาไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมในขณะนั้นเป็นตัวกำหนด

พฤติกรรมก้าวร้าว

ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว

พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หลายประการ เช่น ทำให้ปรับตัวไม่ได้ เกิดโรคจิต โรคประสาท เป็นต้น ได้มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ดอลลาร์ด (Dollard. อ้างถึงใน พัชรา พุ่มพชาติ, 2533 : 24) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าวไว้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นการกระทำ การตอบสนองเพื่อที่ประทุษร้ายต่ออินทรีย์ของผู้อื่น

ฟรอยด์ (Freud. อ้างถึงใน พัชรา พุ่มพชาติ, 2533 : 24) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว ในเชิงทฤษฎีสัญชาตญาณ ว่า พฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกมา คือ การทำลายคนอื่นมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อื่นรับพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นมีอันตรายแตกดับไป รวมถึงการทำให้คนอื่นเดือดร้อนโดยเจตนา หรือไม่เจตนาก็ตาม ถือว่าเป็นการก้าวร้าวทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาจากการกระทำแล้วทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน

นิทาน

ความหมายของนิทาน

กึ่งแก้ว อัดถาวร (2513 : 444 อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ สุภาพล, 2535 : 26) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่าทั่วไปมีจุดประสงค์ต้องการเล่าเพื่อความสนุกสนาน แต่บางครั้งก็สอดแทรกคติเพื่อสอนใจ

วลัย วลิตธำรง (2515 : 22 - 26 อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ สุภาพล, 2535 : 26) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบมากันเป็นทอด ๆ จนถึงปัจจุบันนิทานเหล่านี้อาจจะเป็น เรื่องที่อิงความจริงหรือ มีการเล่าเสริมต่อให้สนุกสนาน หรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เล่าเองได้

สรุปได้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่ผู้เล่ามีจุดประสงค์ในการเล่า เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งในเนื้อหาของนิทานนั้นอาจจะเป็นเรื่องจริง หรือ เรื่องเล่าจากจินตนาการของผู้เล่าเอง โดยในบางครั้งเนื้อหาจะมีการสอดแทรกคติเตือนใจด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. แบบแผนการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย
4. วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 / 2 โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม (ปียแหวนรังสรรค์) จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 1 คน คือ เด็กชายอรรถพล แซ่อึ้ง

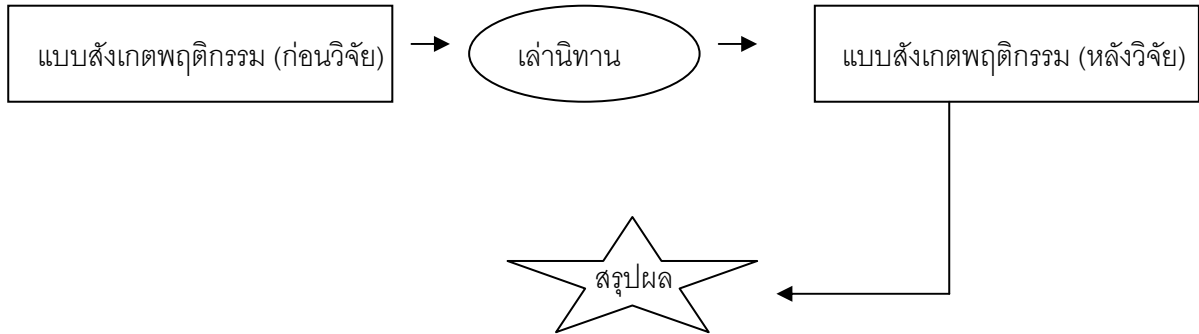
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนการวิจัย
2. นิทานส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม

3. แบบสังเกตพฤติกรรมหลังการวิจัย

แบบแผนการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผล
2. เล่านิทานส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม
3. สังเกตพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงแล้วบันทึกผล

วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ใช้สถิติการเปรียบเทียบข้อมูลความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออก ระหว่างพฤติกรรมก่อน และหลัง จากการเล่านิทาน

ตารางที่ 1 แบบบันทึกพฤติกรรม ก่อน - หลัง การเล่านิทาน

วัน เดือน ปี	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่แสดงออก	จำนวนครั้ง

ตารางที่ 2 แบบแสดงการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน 3 สัปดาห์

สัปดาห์ที่	วัน	กิจกรรม	หมายเหตุ
1.	จันทร์	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	อังคาร	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	พุธ	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	พฤหัสบดี	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	ศุกร์	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม

สัปดาห์ที่	วัน	กิจกรรม	หมายเหตุ
2.	จันทร์	เล่านิทานเรื่องที่ 1	บันทึกพฤติกรรม
	อังคาร	เล่านิทานเรื่องที่ 2	บันทึกพฤติกรรม
	พุธ	เล่านิทานเรื่องที่ 3	บันทึกพฤติกรรม
	พฤหัสบดี	เล่านิทานเรื่องที่ 4	บันทึกพฤติกรรม
	ศุกร์	เล่านิทานเรื่องที่ 5	บันทึกพฤติกรรม

สัปดาห์ที่	วัน	กิจกรรม	หมายเหตุ
3.	จันทร์	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	อังคาร	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	พุธ	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	พฤหัสบดี	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม
	ศุกร์	สังเกตพฤติกรรม	บันทึกพฤติกรรม

ผลการวิจัย

แบบสรุปการเปรียบเทียบพฤติกรรม ก่อน – หลัง เล่านิทานส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม

วัน เดือน ปี	ชื่อ- สกุล	พฤติกรรม	จำนวนครั้ง		เพิ่ม	ลด
			ก่อน	หลัง		
ระหว่าง 8 ม.ค. 44 กับ 22 ม.ค. 44	เด็กชายอรรณพ แซ่ชิง	ต้อย	5	1	-	4
		แย่งขนมเพื่อน	3	-	-	3
		แย่งของเล่นเพื่อน	4	2	-	2
		ผลัก	2	1	-	1
		ขโมยเงิน	2	1	-	1
ระหว่าง 9 ม.ค. 44 กับ 23 ม.ค. 44	เด็กชายอรรณพ แซ่ชิง	ดึงผม	2	-	-	2
		ขโมยเงิน	2	-	-	2
		แย่งของเล่นเพื่อน	3	2	-	1
		เอารองเท้าไปซ่อน	1	-	-	1
ระหว่าง 10 ม.ค. 44 กับ 24 ม.ค. 44	เด็กชายอรรณพ แซ่ชิง	เตะ	3	2	-	1
		ต้อย	2	1	-	1
		ตี	2	1	-	1
		แย่งขนมเพื่อน	1	1	-	-

วัน เดือน ปี	ชื่อ- สกุล	พฤติกรรม	จำนวนครั้ง		เพิ่ม	ลด
			ก่อน	หลัง		
ระหว่าง 11 ม.ค. 44 กับ 25 ม.ค. 44	เด็กชายอรรณพ แซ่ชิง	ต้อย	1	1	-	-
		ดิ่งผม	2	-	-	2
		หยิก	1	1	-	-
		เตะ	2	1	-	1
		ขโมยเงิน	2	1	-	1
ระหว่าง 12 ม.ค. 44 กับ 26 ม.ค. 44	เด็กชายอรรณพ แซ่ชิง	ต้อย	2	1	-	1
		แย่งขนมเพื่อน	1	-	-	1
		แย่งของเล่นเพื่อน	2	-	-	2
		ผลัก	1	1	-	-
		ขโมยเงิน	1	-	-	1

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าว และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก้าวร้าว และการชอบรังแกเพื่อนของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 / 2 โดยการเล่นนิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ใช้นิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม จำนวน 5 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 เจ้าจุกจอมเกเร เรื่องที่ 2 น้องเดือนผู้น่ารัก เรื่องที่ 3 เก่งกับโต๊ะ เรื่องที่ 4 คุณแม่กับคุณลูก เรื่องที่ 5 กระจอกกตัญญู และเนื้อหาในนิทานจะมีคติสอนใจประกอบอยู่ด้วย

สรุปผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรม ก่อน – หลัง การเล่นนิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม ผลที่ได้รับคือนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้น จากพฤติกรรมที่ชอบรังแกเพื่อน ลดลง และจากการบันทึกผลการตอบคำถามแสดงความคิดเห็นกับคุณครู ก็เปลี่ยนไปในสิ่งที่ดีขึ้น

โดยใช้คำถามที่ว่า...

คุณครู : “หลังจากนักเรียนฟังนิทาน เรื่อง เจ้าจุกจอมเกเร ที่คุณครูเล่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ?”

นักเรียน : “ การเกเรเพื่อนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี จะไม่ทำอีกแล้วเพราะกลัวเพื่อนไม่เล่นด้วย และจะไม่ขโมยเงินเพื่อนอีกแล้ว เพราะเพื่อนจะไม่มีเงินกินขนม “

คุณครู : “ หลังจากนักเรียนฟังนิทาน เรื่อง น้องเดือนผู้น่ารัก ที่คุณครูเล่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ?”

นักเรียน : “ การเป็นเด็กดียอมทำให้เพื่อนรัก จะทำตัวเป็นเด็กดีบ้างเพื่อ เพื่อนจะได้รักเหมือนน้องเดือน “

- คุณครู : “หลังจากนักเรียนฟังนิทาน เรื่อง เก่งกับโตะ ที่คุณครูเล่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ? “
- นักเรียน : “ การเกรเพื่อนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี และการแย่งของเล่นเพื่อนก็ไม่ดีด้วย ต้องขอเขาเล่นถึงจะดี “
- คุณครู : “หลังจากนักเรียนฟังนิทาน เรื่อง คุณแม่กับคุณลูก ที่คุณครูเล่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ? “
- นักเรียน : “ การร้องเอาของเล่นนั้นไม่ดีไม่มีประโยชน์ “
- คุณครู : “หลังจากนักเรียนฟังนิทาน เรื่อง กระจกกตัญญู ที่คุณครูเล่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ? “
- นักเรียน : “ การเป็นลูกที่ดีต้องช่วยเหลือพ่อแม่ “

เอกสารอ้างอิง

จันทร์เพ็ญ สุภาพผล.การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่ได้ฟังนิทานประกอบดนตรี และนิทานประกอบภาพควบคู่กับจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมการช่วยเหลือ.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2535.

พัชรา พุ่มชาติ.อิทธิพลของเสียงดนตรีที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย. ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2533.

นิทานส่งเสริมพฤติกรรม

เรื่องที่ 1 เจ้าจุกจอมเกร

ในห้องเรียนห้องหนึ่งมีนักเรียนจำนวน 20 คน เด็กทุกคนในห้องนี้ต่างเป็นเพื่อนที่รักกัน ไม่เคยที่จะเกรกัน มีของเล่นก็จะแบ่งปันกัน และอยู่มาวันหนึ่งคุณครูก็นำเพื่อนใหม่เข้ามาแนะนำกับเด็กนักเรียนว่า”นักเรียนคะ วันนี้คุณครูพาเพื่อนใหม่มารู้จักกับพวกเรา เพื่อใหม่คนนี้ชื่อจุก ย้ายมาจากจังหวัดตาก” พวกเรายินดีต้อนรับเพื่อนใหม่ไหม ? ทุกคนตอบพร้อมกันว่า ยินดีครับ/ยินดีค่ะ และพอถึงตอนพักกลางวัน มดแดงร้องให้ขึ้นมา พอเพื่อน ๆ ถามว่า”มดแดงเป็นอะไร” มดแดงตอบว่า “รองท่ามดแดงหาย” เพื่อน ๆ ทุกคนต่างช่วยกันหา ก็มีแต่จุกคนเดียวเท่านั้นที่ยืนหัวเราะอยู่ ไม่ยอมช่วยเพื่อนค้นหารองเท้า แล้วจนกระทั่งหนึ่งก็ตะโกนออกมาว่า”เจอรองเท้าของมดแดงแล้ว อยู่ที่นี้เอง” มดแดงขอบคุณหนึ่งมาก และในวันต่อ ๆ มา เอก็โดนจุกเตะ , นกโดนจุกแย่งขนม แมวโดนจุกดึงผม ฯลฯ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นทุก ๆ วัน จนเพื่อน ๆ ต่างพากันปรึกษากันว่าจะไม่เล่นกับจุกอีกแล้ว เพราะจุกเกรเพื่อน นับแต่นั้นเป็นต้นมาเพื่อน ๆ ไม่มีใครเล่นกับจุกอีกเลย.

เรื่องที่ 2 น้องเดือนผู้น่ารัก

ในครอบครัวหนึ่งมีพ่อแม่ และลูกสาว อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และวันหนึ่งแมก็นำลูกสาวไปเข้าโรงเรียน เมื่อถึงโรงเรียนน้องเดือนได้เรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ในห้องเรียนนั้นน้องเดือนมีเพื่อน ๆ มากมาย เพื่อน ๆ ต่างก็ชอบที่จะเล่นกับน้องเดือน เพราะน้องเดือนไม่เกรงใคร และพอเวลาน้องเดือนมีขนมก็จะนำมาแบ่งปันให้เพื่อน ๆ รับประทานกัน ทุกวันหลังจากกลับจากโรงเรียนน้องเดือนก็จะไปเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้พ่อแม่ ฟัง ว่าเมื่ออยู่โรงเรียนน้องเดือนมีเพื่อน ๆ มาเล่นด้วยมากมาย คุณพ่อคุณแม่ก็เลยบอกว่าก็เพราะน้องเดือนเป็นเด็กดีเพื่อน ๆ ถึงชอบมาเล่นกับน้องเดือน

เรื่องที่ 3 เก่งกับโต๊ะ

เก่งกับโต๊ะเป็นเพื่อนรักกัน เก่งเป็นเด็กที่นิสัยดี เรียนเก่ง ไม่เกรง จึงมีเพื่อนมาก ส่วนโต๊ะเป็นเด็กที่ชอบเกรงเพื่อนจึงไม่ค่อยมีใครมาคบด้วย ทั้ง 2 คน เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงโต๊ะจะชอบเกรงเพื่อน ๆ แต่กับเก่ง โต๊ะจะไม่เกรง เพราะถ้าโต๊ะเกรงเก่งก็จะมีเพื่อนเล่นด้วย ซึ่งทุกวันนี้โต๊ะเล่นได้เฉพาะเก่งคนเดียวเท่านั้น จนกระทั่งวันหนึ่งเพื่อน ๆ มาถามเก่งว่า “ทำไมยังเล่นกับโต๊ะอยู่ ทั้งที่โต๊ะเป็นคนที่นิสัยไม่ดี เห็นแก่ตัว” เก่งตอบเพื่อนว่า “โต๊ะเขาเป็นเพื่อนเรา และเขาก็ไม่เคยเกรงเรา เราเลยเล่นกับเขา” และอยู่มาวันหนึ่งเก่งถามโต๊ะว่า “ทำไม โต๊ะถึงต้องเกรงเพื่อนด้วย” โต๊ะตอบว่า “เพราะว่าเวลาเราอยากได้ของเล่นจากเพื่อน ๆ ก็ไม่ให้เราเล่น เราจึงต้องแย่งของเล่น เราจึงได้เล่น” เก่งจึงบอกว่า “ทำไมโต๊ะถึงไม่รอเล่า เดี่ยวเพื่อน ๆ ก็จะให้เราเล่นเอง” เมื่อเก่งสอนโต๊ะอยู่บ่อย ๆ ว่าการเกรงเพื่อนเป็นสิ่งที่ไม่ดี โต๊ะก็เชื่อฟังและปรับปรุงนิสัยใหม่เป็นคนดีที่น่ารัก จึงมีเพื่อนมาเล่นด้วย.

เรื่องที่ 4 คุณแม่กับคุณลูก

ในตลาดแห่งหนึ่ง มีคุณแม่คนหนึ่งกำลังเดินจูงมือลูกสาวตัวน้อย ๆ เดินผ่านหน้าร้านขายของเล่น และแล้วเสียงร้องของลูกก็ดังขึ้น...คุณแม่ถามว่าเกิดอะไรขึ้นจ๊ะ หนูร้องทำไม ลูกตอบว่า “หนูอยากได้ตุ๊กตาหมี ตัวใหญ่นั่น” คุณแม่บอกว่า “ไม่ได้นะจ๊ะ เพราะคุณแม่ไม่ได้เอาเงินมามากพอที่จะซื้อของเล่นให้ลูกได้” ลูกไม่ฟังเสียงพูดของคุณแม่ คุณแม่เลยตีลูกสาวไป 2 ที ลูกสาวหยุดร้องเพราะคุณแม่ตีเจ็บ คุณแม่ก็เลยสอนลูกว่า ลูกทำอย่างนี้ไม่ถูกนะ เพราะการที่จะร้องเอาอะไร โดยไม่คิดเสียก่อนว่าจำเป็นหรือไม่มันเป็นสิ่งที่ไม่ดี.

เรื่องที่ 5 กระจกกตัญญู

ในป่าแห่งหนึ่งบนต้นมะม่วงซึ่งเป็นรังของกระรอก บนรังนั้นมีกระจกอาศัยอยู่ 4 ตัว คือ พ่อ แม่ และกระรอก 2 ตัว ลูกกระรอกทั้ง 2 ตัวเป็นเด็กที่น่ารัก ชยันช่วยพ่อแม่หาอาหาร อยู่มาวันหนึ่ง พ่อกระรอกไม่สบายไม่สามารถออกไปหาอาหารได้ แม่ต้องอยู่คอยดูแล ลูกกระรอกทั้ง 2 ตัว จึงต้องออกไปหาอาหารมาให้ พ่อและแม่ รับประทาน พ่อและแม่ดีใจมากที่ลูก ๆ รู้จักการกตัญญู ต่อพ่อแม่ และเมื่อกระจกโตขึ้นก็เป็นเด็กที่น่ารัก มีแต่คนคอยชม.

.....

